

TEATER

En mysig och rolig pjäs om ruskigheter

Teater Taimines dagispjäsa *Ruskigt på riktigt* är en rolig och sympatisk berättelse om att be om hjälp och säga förlåt. Och den är lagom ruskig.

Pjäsa: *Ruskigt på riktigt*. Text och visuell helhet: Lena Frölander-Ulf. Regi: CG Wentzel. I rollerna: Mikael Strömberg. På ljudband: CG Wentzel, Oskar Silén, Silva Lillrank, Tom Wentzel och Lena Frölander-Ulf. **Ljud och musik:** Oskar Silén.

Fidel är en stadshund. En sådan som vill gå omkring i stan med sitt nya koppel med blinkande ljus och sin reflexväst och bli kرافsad av alla. Få sina öron borstade och sina tassor torkade av sina människor.

Fidel tycker inte om skogen. Där

är det otäckt. Riktigt ruskigt.

Men Fidels människor har en stuga på landet. Dit är Fidel tvungen att följa med, och på stugan förväntar sig människorna att en hund ska klara sig själv. Så Fidel måste gå ut i den förfärliga skogen för att kissa. Han får skrämselflicka av spindlar, spillkråkor och skogsmöss, möter en arg-sint gran och självaste storälgen Sture. Och alla är elaka – eller? Varför var det spindeln blev utan nät? Och om man kissar på en skogsmus kanske den har rätt att bli lite upprörd?

HJÄLP. Hunden Fidel (Mikael Strömberg) hör en massa skrämmande ljud i skogen. FOTO: TEATER TAIMINE

Teater Taimines pjäs *Ruskigt på riktigt* är en sympatisk berättelse om att se saker och ting ur andras synvinkel, att vara snäll, be om hjälp och att säga förlåt. Mikael Strömberg gör en festlig och mysig tolkning av den kaxiga Fidel som försöker klara sig i naturen genom att vara tuff, men egentligen inte vill klara sig själv alls. Poängerna är klara men inte övertydliga, och att döma av reaktionerna i publiken på Solglimtens

daghem i Tenala går både pjäsens humor och budskap hem. Själva fnissar jag många gånger åt Strömbergs kroppsspråk, minspel och gester. Det här är tydligt en Taimineproduktion, som trots det lilla formatet gör ett stort intryck. Som vanligt fascineras jag av hur mycket en proffsig ensemble kan göra med så små medel.

I den här produktionen står Strömberg ensam på scen men har motspelare på ljudband. Det är im-

ponerande hur han lyckas hålla tajmningen med sina repliker så att de synkar med inspelningen – trots att han också aktivt samverkar med publiken. Tilläggsrösterna ger pjäsen lite mer liv och bredd, och är välkomna inslag. Den halva timme som pjäsen räcker verkar vara alldeles lagom för 2-6-åringarna.

MIRA STRANDBERG
mira.strandberg@ksfmedia.fi